

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1335/2003 AL COMISIEI
din 25 iulie 2003**

**de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei de stabilire a unor dispoziții de aplicare a
Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar**

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, în special articolele 247 și 247a,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 220 alineatul (2) litera (b) și articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, în anumite cazuri, drepturile de import sau de export nu trebuie înscrise *a posteriori* în evidența contabilă sau pot face obiectul unei rambursări sau al unei remiteri din motive de echitate.
- (2) Având în vedere că, în temeiul articolului 8 din Decizia 2000/597/CE, Euratom a Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților Europene ⁽³⁾, colectarea resurselor proprii tradiționale reprezintă responsabilitatea principală a statelor membre, este necesar ca autoritățile statelor membre să fie cele care decid, în principal, dacă drepturile de import sau drepturile de export trebuie sau nu înscrise *a posteriori* în evidența contabilă în temeiul articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 sau trebuie să facă obiectul unei rambursări sau al unei remiteri în temeiul articolului 239 din același regulament.
- (3) Cu toate acestea, este necesar ca, pentru asigurarea unui tratament uniform al comercianților și a protejării intereselor financiare ale Comunităților, să se mențină obligația de a transmite dosarele Comisiei în vederea luării unei decizii, atunci când statele membre sunt de părere că ar trebui adoptată o decizie favorabilă și în cazul în care, fie se invocă o eroare sau o neîndeplinire a obligațiilor din partea Comisiei, fie situațiile descrise în dosar sunt legate de anchete comunitare efectuate în special în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre

acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniul vamal și agricol ⁽⁴⁾, fie valoarea drepturilor respective este mai mare sau egală cu 500 000 EUR.

- (4) Cu toate acestea, obligația de a transmite dosarele nu este necesară, în cazul în care Comisia adoptă deja o decizie cu privire la un caz comparabil în fapt și în drept, statele membre putând atunci să se bazeze pe cea mai recentă decizie a Comisiei, comparabilă în fapt și în drept, pentru a lua hotărârea finală.
- (5) Este necesară modificarea în consecință a Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ⁽⁵⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 881/2003 ⁽⁶⁾.
- (6) Comitetul Codului Vamal nu a emis un aviz în termenul stabilit de președinte și, prin urmare, Comisia a prezentat Consiliului o propunere cu privire la aceste măsuri; Consiliul neluând o decizie la expirarea termenului fixat la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a modalităților de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁷⁾, Comisia trebuie să adopte măsurile menționate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 869 se modifică după cum urmează:
 - (a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în cazul în care acestea consideră că toate condițiile prevăzute la articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod sunt îndeplinite, cu excepția cazurilor în care Comisia trebuie să fie sesizată cu privire la dosar în conformitate cu articolul 871. Cu toate acestea, atunci când se aplică articolul 871 alineatul (2) a doua liniuță, o decizie a autorităților vamale, care permite ca drepturile respective să nu se înscrie *a posteriori* în evidența contabilă, nu poate fi adoptată decât după încheierea procedurii deja începute în conformitate cu articolele 871-876.”;
 - (b) se elimină litera (c);

⁽¹⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

⁽²⁾ JO L 311, 12.12.2000, p. 17.

⁽³⁾ JO L 253, 7.10.2000, p. 42.

⁽⁴⁾ JO L 82, 22.3.1997, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 134, 29.5.2003, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(c) se adaugă următoarele două paragrafe:

„În cazurile în care se prezintă o cerere pentru o rambursare sau o remitere în temeiul articolului 236 din cod, coroborat cu articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod, litera (b) din primul paragraf și articolele 871-876 se aplică *mutatis mutandis*.

În înțelesul paragrafelor precedente, statele membre își acordă reciproc asistență, în special atunci când este vorba despre o eroare a autorităților vamale dintr-un alt stat membru decât cel în măsură să ia decizia.”

2. Articolele 870-872 se înlocuiesc cu următoarele texte:

„Articolul 870

(1) Fiecare stat membru pune la dispoziția Comisiei lista cazurilor în care a aplicat:

- dispozițiile articolului 869 litera (a);
- dispozițiile articolului 236 din cod, coroborat cu articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod, în cazul în care comunicarea nu este necesară în temeiul alineatului (2) din prezentul articol;
- dispozițiile articolului 869 litera (b), în cazul în care comunicarea nu este necesară în temeiul alineatului (2) din prezentul articol.

(2) Comisiei îi este comunicată de fiecare stat membru lista cazurilor, prezentate pe scurt, în care au fost aplicate dispozițiile articolului 236 din cod coroborat cu articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod sau dispozițiile articolului 869 litera (b), în cazul în care suma necolectată de la un comerciant ca urmare a aceleiași erori și care se referă, dacă este cazul, la mai multe operațiuni de import sau de export, depășește 50 000 EUR. Această comunicare se efectuează în primul și al treilea trimestru ale fiecărui an pentru totalitatea cazurilor care au făcut obiectul unei decizii de neînscrisere *a posteriori* în evidența contabilă în cursul semestrului precedent.

Articolul 871

(1) Autoritatea vamală transmite cazul Comisiei pentru ca acesta să fie rezolvat în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 872-876, atunci când aceasta consideră că sunt îndeplinite condițiile din articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod și:

- în cazul în care consideră că Comisia a comis o eroare în sensul articolului 220 alineatul (2) litera (b) din cod sau
- în cazul în care circumstanțele cazului sunt legate de rezultatele unei anchete comunitare efectuate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniul vamal și agricol (*) sau efectuate pe baza

altei dispoziții comunitare sau a altui acord încheiat de Comunitate cu anumite țări sau grupuri de țări, în care se prevede posibilitatea de a proceda la astfel de anchete comunitare sau

- în cazul în care suma necolectată de la un comerciant ca urmare a aceleiași erori și care se referă, dacă este cazul, la mai multe operațiuni de import sau de export, este mai mare sau egală cu 500 000 EUR.

(2) Nu se procedează la transmiterea prevăzută la alineatul (1) în cazul în care:

- Comisia adoptă deja o decizie în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 872-876 privind un caz în care se prezentau elemente de fapt și de drept comparabile;
- Comisia a fost deja sesizată cu privire la un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

(3) Dosarul adresat Comisiei trebuie să cuprindă toate informațiile necesare unei verificări complete a cazului prezentat. Acesta trebuie să includă o evaluare detaliată cu privire la comportamentul comerciantului respectiv, în special cu privire la experiența sa profesională, buna sa credință și promptitudinea de care a dat dovadă. Această evaluare trebuie să fie însoțită de toate informațiile susceptibile să demonstreze că respectivul comerciant a acționat cu bună credință. Dosarul trebuie să cuprindă de asemenea o declarație semnată de persoana interesată de cazul care urmează să fie prezentat Comisiei, care atestă faptul că a putut să ia cunoștință de dosar și care menționează fie că acesta nu are nimic de adăugat, fie orice informație suplimentară care i se pare că trebuie inclusă în dosar.

(4) Comisia confirmă de îndată primirea dosarului respectiv statului membru în cauză.

(5) În cazul în care se dovedește că informațiile comunicate de statul membru sunt insuficiente pentru a-i permite să hotărască în deplină cunoștință de cauză cu privire la cazul care îi este prezentat, Comisia poate solicita acestui stat membru sau oricărui alt stat membru comunicarea de informații suplimentare.

(6) Comisia trimite înapoi dosarul autorității vamale și se consideră că procedura menționată la articolele 872-876 nu a început niciodată, în cazul în care se prezintă una dintre următoarele situații:

- se constată în dosar existența unui dezacord între autoritatea vamală care a transmis dosarul și persoana care a semnat declarația menționată la alineatul (3) cu privire la prezentarea faptică a situației;
- dosarul este evident incomplet, în măsura în care nu conține nici o informație susceptibilă să justifice verificarea dosarului de către Comisie;
- nu trebuie să se procedeze la transmiterea dosarului în conformitate cu alineatele (1) și (2);

- nu s-a stabilit existența datoriei vamale;
- informații noi privind dosarul, de natură să modifice substanțial prezentarea faptică a dosarului menționat sau evaluarea sa juridică, au fost transmise Comisiei de către autoritatea vamală în cursul verificării dosarului respectiv.

Articolul 872

Comisia comunică statelor membre o copie a dosarului menționat la articolul 871 alineatul (3) în cincisprezece zile de la data primirii dosarului respectiv.

Verificarea dosarului respectiv se înscrie cât mai curând posibil pe ordinea de zi a unei reuniuni a grupului de experți, menționat la articolul 873.

(*) JO L 82, 22.3.1997, p. 1.”

3. Articolele 873-875 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 873

După consultarea unui grup de experți, constituit din reprezentanți ai tuturor statelor membre reunite în cadrul comitetului pentru a examina cazul respectiv, Comisia ia o decizie care stabilește dacă situația verificată permite sau nu ca drepturile în cauză să nu se înscrie *a posteriori* în evidența contabilă.

Această decizie trebuie să intervină în termen de nouă luni de la data primirii de către Comisie a dosarului menționat la articolul 871 alineatul (3). Cu toate acestea, atunci când declarația sau evaluarea detaliată privind comportamentul comerciantului în cauză, prevăzute la articolul 871 alineatul (3), nu sunt cuprinse în dosar, termenul de nouă luni nu se socotește decât de la data primirii acestor documente de către Comisie. Autoritatea vamală și persoana interesată de cazul prezentat Comisiei sunt informate cu privire la aceasta.

În cazul în care Comisia trebuie să ceară informații suplimentare pentru a putea lua o hotărâre, termenul de nouă luni se prelungește cu perioada care s-a scurs între data trimiterii de către Comisie a cererii de informații suplimentare și data primirii acestora. Persoana interesată de cazul prezentat Comisiei este informată în legătură cu această prelungire.

În cazul în care Comisia a procedat ea însăși la investigații pentru a putea lua o hotărâre, termenul de nouă luni se prelungește cu perioada necesară investigațiilor respective. Durata acestei prelungiri nu poate depăși nouă luni. Autoritatea vamală și persoana interesată de cazul prezentat Comisiei sunt informate cu privire la data la care se întreprind investigațiile și la data încheierii acestor investigații.

În cazul în care Comisia a comunicat obiecțiile sale persoanei interesate de cazul prezentat, în conformitate cu articolul 872a, termenul de nouă luni se prelungește cu o lună.

Articolul 874

Notificarea deciziei menționate la articolul 873 trebuie să fie făcută statului membru interesat în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termen de o lună de la data expirării termenului prevăzut la articolul menționat.

Comisia informează statele membre cu privire la deciziile adoptate, pentru a ajuta autoritățile vamale să ia o hotărâre în situațiile în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

Articolul 875

În cazul în care decizia prevăzută la articolul 873 stabilește că situația examinată permite ca drepturile respective să nu fie înscrise *a posteriori* în evidența contabilă, Comisia poate preciza condițiile în care statele membre pot să nu înscrie *a posteriori* în evidența contabilă drepturile în cazurile în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.”

4. Articolul 899 se înlocuiește cu textul următor:

„Articolul 899

(1) Atunci când autoritatea vamală de decizie, sesizată cu privire la cererea de rambursare sau de remitere, prevăzută la articolul 239 alineatul (2) din cod, constată:

- că motivele invocate în sprijinul acestei cereri corespund uneia sau alteia din situațiile menționate la articolele 900-903 și că acestea nu implică nici manipulare, nici neglijență evidentă din partea celui interesat, aceasta acordă rambursarea sau remiterea valorii drepturilor de import sau de export în cauză;
- că motivele în sprijinul acestei cereri corespund uneia sau alteia din situațiile menționate la articolul 904, aceasta nu acordă rambursarea sau remiterea valorii drepturilor de import sau de export în cauză.

(2) În celelalte cazuri, cu excepția celor în care Comisia trebuie sesizată în legătură cu dosarul, în conformitate cu articolul 905, autoritatea vamală de decizie hotărăște ea însăși să acorde rambursarea sau remiterea valorii drepturilor de import sau de export atunci când circumstanțele cazului constituie o situație specială care rezultă din circumstanțe ce nu implică nici manipulare, nici neglijență evidentă din partea persoanei interesate.

În cazul în care se aplică articolul 905 alineatul (2) a doua liniuță, o decizie a autorităților vamale care autorizează rambursarea sau remiterea drepturilor respective nu poate fi adoptată decât la încheierea procedurii deja începute în conformitate cu articolele 906-909.

(3) În conformitate cu articolul 239 alineatul (1) din cod și cu prezentul articol, se înțelege prin «persoana interesată» persoana sau persoanele menționate la articolul 878 alineatul (1) sau reprezentanții lor, precum și, dacă este cazul, orice altă persoană care a intervenit în îndeplinirea formalităților vamale referitoare la mărfurile respective sau care a dat instrucțiunile necesare pentru îndeplinirea acestor formalități.

(4) În înțelesul alineatelor (1) și (2), statele membre își acordă reciproc asistență, în special atunci când este vorba despre o neîndeplinire a obligațiilor autorităților vamale dintr-un alt stat membru decât cel în măsură să ia decizia.”

(5) După articolul 904, se introduce articolul 904a:

„Articolul 904a

(1) În cazul în care comunicarea nu este necesară în temeiul alineatului (2), fiecare stat membru pune la dispoziția Comisiei lista cazurilor în care s-au aplicat dispozițiile articolului 899 alineatul (2).

(2) Comisiei îi este comunicată de către fiecare stat membru lista cazurilor, prezentate pe scurt, în care s-au aplicat dispozițiile articolului 899 alineatul (2), în cazul în care suma rambursată sau remisă unui comerciant ca urmare a unei situații speciale similare și care se referă, dacă este cazul, la mai multe operațiuni de import sau de export, depășește 50 000 EUR. Această comunicare se efectuează în primul și al treilea trimestru ale fiecărui an pentru totalitatea cazurilor care au făcut obiectul unei decizii de rambursare sau de remitere în cursul semestrului precedent.”

6. Articolele 905 și 906 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 905

(1) În cazul în care cererea de rambursare sau de remitere menționată la articolul 239 alineatul (2) din cod este însoțită de justificări susceptibile să constituie o situație specială care rezultă din circumstanțe care nu implică nici manipulare, nici neglijență evidentă din partea persoanei interesate, statul membru de care aparține autoritatea vamală de decizie transmite cazul Comisiei pentru ca acesta să fie rezolvat în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 906-909 în cazul în care:

- autoritatea consideră că situația specială rezultă dintr-o neîndeplinire a obligațiilor sale de către Comisie sau
- circumstanțele cazului sunt legate de rezultatele unei anchete comunitare efectuate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 sau efectuate pe baza unei alte dispoziții comunitare sau a unui acord încheiat de Comunitate cu anumite țări sau grupuri de țări, în care se prevede posibilitatea de a se proceda la realizarea unor astfel de anchete comunitare sau

- suma care privește persoana interesată, ca urmare a unei situații speciale similare și care se referă, dacă este cazul, la mai multe operațiuni de import sau de export, este mai mare sau egală cu 500 000 EUR.

Termenul de «persoană interesată» trebuie înțeles în același sens ca și la articolul 899.

(2) Nu trebuie să se procedeze la transmiterea prevăzută la alineatul (1) în cazul în care:

- Comisia adoptă deja o decizie în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 906-909 referitoare la un caz în care se prezentau elemente de fapt și de drept comparabile;
- Comisia este deja sesizată cu privire la un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

(3) Dosarul adresat Comisiei trebuie să cuprindă toate informațiile necesare unei verificări complete a cazului prezentat. Acesta trebuie să includă o evaluare detaliată cu privire la comportamentul comerciantului respectiv, în special comportamentul său profesional, buna sa credință și promptitudinea de care a dat dovadă. Această evaluare trebuie să fie însoțită de toate informațiile susceptibile să demonstreze că respectivul comerciant a acționat cu bună credință. Dosarul trebuie de asemenea să cuprindă o declarație, semnată de solicitantul rambursării sau al remiterii, care atestă faptul că acesta a putut lua cunoștință de dosar și care menționează fie că acesta nu are nimic de adăugat, fie orice informație suplimentară care i se pare că trebuie inclusă în dosar.

(4) Comisia anunță de îndată primirea dosarului statului membru în cauză.

(5) În cazul în care se dovedește că informațiile comunicate de către statul membru sunt insuficiente pentru a-i permite să hotărască în deplină cunoștință de cauză cu privire la cazul care îi este prezentat, Comisia poate solicita acestui stat membru sau oricărui alt stat membru comunicarea unor informații suplimentare.

(6) Comisia trimite înapoi dosarul autorității vamale și se consideră că procedura menționată la articolele 906-909 nu a început niciodată, atunci când se prezintă una dintre următoarele situații:

- se constată existența în dosar a unui dezacord între autoritatea vamală care a transmis dosarul și persoana care a semnat declarația menționată la alineatul (3) cu privire la prezentarea faptică a situației;
- dosarul este evident incomplet, în măsura în care acesta nu conține nici o informație susceptibilă să justifice verificarea dosarului de către Comisie;
- nu trebuie să se procedeze la transmiterea dosarului în conformitate cu alineatele (1) și (2);

- nu s-a stabilit existența datoriei vamale;
- informații noi cu privire la dosar, de natură să modifice substanțial prezentarea faptică a dosarului menționat sau evaluarea sa juridică, au fost transmise Comisiei de către autoritatea vamală în cursul verificării dosarului respectiv.

Articolul 906

Comisia comunică statelor membre o copie a dosarului menționat la articolul 905 alineatul (3) în cincisprezece zile de la data primirii dosarului respectiv.

Verificarea acestui dosar se înscrie cât mai curând posibil pe ordinea de zi a unei reuniuni a grupului de experți, menționat la articolul 907.”

7. Articolele 907 și 908 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 907

După consultarea unui grup de experți, compus din reprezentanți ai tuturor statelor membre, reuniți în cadrul comitetului pentru a analiza cazul respectiv, Comisia ia o decizie care stabilește dacă situația specială examinată justifică sau nu acordarea rambursării sau a remiterii.

Această decizie trebuie să intervină în termen de nouă luni de la data primirii de către Comisie a dosarului menționat la articolul 905 alineatul (3). Cu toate acestea, în cazul în care declarația sau evaluarea detaliată privind comportamentul comerciantului respectiv, menționate la articolul 905 alineatul (3), nu sunt cuprinse în dosar, termenul de nouă luni se socotește de la data primirii de către Comisie a acestor documente. Autoritatea vamală și solicitantul rambursării sau al remiterii sunt informați cu privire la aceasta.

În cazul în care Comisia trebuie să solicite informații suplimentare pentru a putea lua o hotărâre, termenul de nouă luni se prelungește cu perioada care s-a scurs între data trimiterii de către Comisie a cererii de informații suplimentare și data primirii acestora. Solicitantul rambursării sau al remiterii este informat cu privire la prelungire.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 iulie 2003.

În cazul în care Comisia a procedat ea însăși la investigații pentru a putea lua o hotărâre, termenul de nouă luni se prelungește cu perioada necesară investigațiilor respective. Durata acestei prelungiri nu poate depăși nouă luni. Autoritatea vamală și solicitantul rambursării sau al remiterii sunt informați cu privire la data la care investigațiile sunt întreprinse și la data încheierii investigațiilor respective.

În cazul în care Comisia a comunicat obiecțiile sale solicitantului rambursării sau al remiterii, în conformitate cu articolul 906a, termenul de nouă luni se prelungește cu o lună.

Articolul 908

(1) Notificarea deciziei menționate la articolul 907 trebuie să fie făcută statului membru interesat în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termen de o lună de la data expirării termenului prevăzut la articolul menționat.

Comisia informează statele membre cu privire la deciziile adoptate, pentru a ajuta autoritățile vamale să ia o hotărâre în cazurile în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

(2) Pe baza deciziei Comisiei, notificată în condițiile prevăzute la alineatul (1), autoritatea de decizie hotărăște cu privire la solicitarea care i-a fost prezentată.

(3) În cazul în care decizia prevăzută la articolul 907 stabilește că situația specială examinată justifică acordarea rambursării sau a remiterii, Comisia poate preciza condițiile în care statele membre pot rambursa sau remite drepturile, în cazurile în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 se aplică de la 1 august 2003 pentru toate cazurile care n-au fost transmise Comisiei în vederea luării unei decizii înainte de această dată.

Pentru Comisie

Frederik BOLKESTEIN

Membru al Comisiei